

**ДЕРЖАВНА ЕКОЛОГІЧНА АКАДЕМІЯ
ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ ТА УПРАВЛІННЯ**

СХВАЛЕНО

на засіданні Вченої ради
від 31.03_2021 р., протокол № 2-21

ЗАТВЕРДЖЕНО

Ректор

БОНДАР О.І.

ВНЕСЕНО ЗМІНИ
на засіданні Вченої ради

від 20.03._2024 р., протокол № _2-24

ПОЛОЖЕННЯ
про Індивідуальний план роботи
здобувача вищої освіти ступеня доктора філософії
Державної екологічної академії післядипломної освіти та управління

1. Загальні положення

1.1. Положення про Індивідуальний план роботи здобувача вищої освіти ступеня доктора філософії Державної екологічної академії післядипломної освіти та управління (далі – Положення) розроблено відповідно до Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», Методичних рекомендацій щодо запровадження Європейської кредитно-трансферної системи та її документів у вищих навчальних закладах, «Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах)», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України № 261 від 23 березня 2016 року (із змінами), наказу Міністерства освіти і науки України № 525 від 12 травня 2015 року «Про затвердження форм документів про вищу освіту (наукові ступені) державного зразка та додатків до них, зразка академічної довідки», «Положення про акредитацію освітніх програм, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти», затвердженого Наказом Міністерства освіти і науки України № 977 від 11 липня 2019 року, «Положення про порядок реалізації права на академічну мобільність», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України № 579 від 12 серпня 2015 року, Рекомендацій для експертів Національного агентства стосовно акредитації освітніх програм третього рівня вищої освіти (додатку до «Методичних рекомендацій для експертів Національного агентства щодо застосування Критеріїв оцінювання якості освітньої програми», затверджених рішенням Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти, протокол № 9 від 29 серпня 2019 року), нормативно-методичних документів з організації освітнього процесу в Державній екологічній академії післядипломної освіти та управління.

1.2. Основні терміни Положення

Індивідуальний план роботи здобувача вищої освіти ступеня доктора філософії (далі – аспірант) – документ, що розробляється на основі освітньо-наукової програми та навчального плану аспірантури і складається з індивідуального навчального плану та індивідуального плану наукової роботи.

Індивідуальний навчальний план – складова частина Індивідуального плану роботи аспіранта, що встановлює:

- 1) порядок вивчення обов'язкових навчальних дисциплін і обраних аспірантом дисциплін вільного вибору;
- 2) виконання контрольних заходів за результатами навчання з урахуванням особливостей навчального плану освітньо-наукової програми закладу вищої освіти, до якого зарахований аспірант, та програми академічної мобільності інших закладів вищої освіти (у рамках реалізації права на академічну мобільність).

Індивідуальний план наукової роботи – складова частина Індивідуального плану роботи аспіранта, де визначено тему дисертаційної роботи, форму і періодичність проміжної атестації, обсяг і графік наукової роботи, націленої на забезпечення вимог до наукової кваліфікації здобувача (публікації, конференції тощо).

Академічна мобільність – можливість учасників освітнього процесу навчатися, викладати, стажуватися чи проводити наукову діяльність в іншому закладі вищої освіти (науковій установі) на території України чи поза її межами. За місцем реалізації права на академічну мобільність вона поділяється на внутрішню і міжнародну академічну мобільність. *Внутрішня академічна мобільність* – академічна мобільність, право на яку реалізується вітчизняними учасниками освітнього процесу в закладах вищої освіти (наукових установах) – партнерах у межах України. *Міжнародна академічна мобільність* – академічна мобільність, право на яку реалізується вітчизняними учасниками освітнього процесу в закладах вищої освіти (наукових установах) – партнерах поза межами України, а також іноземними учасниками освітнього процесу у вітчизняних закладах вищої освіти (наукових установах).

Аспірант – особа, зарахована до закладу вищої освіти (наукової установи) для здобуття ступеня доктора філософії.

Атестація здобувача ступеня доктора філософії – комплекс послідовних експертних дій щодо оцінки наукового рівня дисертації та наукових публікацій здобувача, встановлення рівня набуття здобувачем теоретичних знань, умінь, навичок та відповідних компетентностей з метою державного визнання рівня наукової кваліфікації здобувача шляхом присудження йому наукового ступеня.

Доктор філософії – це освітній і водночас перший науковий ступінь, що здобувається на третьому рівні вищої освіти на основі ступеня магістра (або прирівняного до нього освітньо-кваліфікаційного рівня «спеціаліст»). Ступінь доктора філософії присуджується спеціалізованою вченою радою закладу вищої освіти або наукової установи в результаті успішного виконання здобувачем вищої освіти відповідної освітньо-наукової програми та публічного захисту дисертації у спеціалізованій вченій раді.

Європейська кредитна трансферно-накопичувальна система (ЄКТС) – система трансферу і накопичення кредитів, що використовується в Європейському просторі вищої освіти з метою надання, визнання, підтвердження кваліфікацій та освітніх компонентів і сприяє академічній мобільності здобувачів вищої освіти. Система ґрунтується на визначенні навчального навантаження здобувача вищої освіти, необхідного для досягнення визначених результатів навчання, та обліковується у кредитах ЄКТС.

Здобувач ступеня доктора філософії – особа, яка навчається в закладі вищої освіти (науковій установі) на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти з метою здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань та/або спеціальності.

Індивідуальний навчальний план академічної мобільності – документ, що встановлює порядок вивчення навчальних дисциплін та складання контрольних заходів за результатами навчання з урахуванням особливостей навчального плану освітньо-наукової програми та програми академічної мобільності аспіранта.

Кваліфікація – офіційний результат оцінювання і визнання, який отримано, коли уповноважена установа встановила, що особа досягла компетентностей (результатів навчання) відповідно до стандартів вищої освіти (за їх наявності) або вимог Національної рамки кваліфікацій, що засвідчується відповідним документом про вищу освіту.

Компетентність – здатність особи успішно соціалізуватися, навчатися, провадити професійну діяльність, яка формується на основі динамічної комбінації знань, умінь, навичок, способів мислення, поглядів, цінностей, інших особистих якостей.

Кредит Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи – одиниця вимірювання обсягу навчального навантаження здобувача вищої освіти, необхідного для досягнення визначених (очікуваних) результатів навчання.

Навчальний план аспірантури – документ, що розробляється закладом вищої освіти на підставі освітніх компонентів, передбачених освітньо-науковою програмою спеціальності, та визначає графік навчального процесу, перелік і обсяг навчальних дисциплін та інших видів навчальної роботи у кредитах ЄКТС, послідовність їх вивчення, форми проведення навчальних занять і їхній обсяг, форми підсумкового контролю.

Освітньо-наукова програма – єдиний комплекс освітніх компонентів (навчальних дисциплін, індивідуальних завдань, практик, контрольних заходів тощо), спрямованих на досягнення передбачених такою програмою результатів навчання, що дає право на отримання освітньої кваліфікації (кваліфікацій). Обсяг освітнього компонента освітньо-наукової програми підготовки доктора філософії становить 30-60 кредитів ЄКТС.

Освітньо-науковий рівень вищої освіти – здобуття особою теоретичних знань, умінь, навичок та інших компетентностей, достатніх для продукування нових ідей, розв'язання комплексних проблем у галузі професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності, оволодіння методологією наукової та педагогічної діяльності, а також проведення

власного наукового дослідження, результати якого мають наукову новизну, теоретичне та практичне значення.

Педагогічна практика – складова частина підготовки здобувача ступеня доктора філософії до педагогічної діяльності, основною метою якої є вдосконалення і застосування знань, умінь, навичок у навчально-виховному процесі під час виконання функцій викладача.

Перезарахування кредитів – процес визнання кредитів, присвоєних в іншому закладі вищої освіти.

Результати навчання – знання, уміння, навички, способи мислення, погляди, цінності, інші особисті якості, які можна ідентифікувати, спланувати, оцінити і виміряти та які особа здатна продемонструвати після завершення освітньої програми (програмні результати навчання) або окремих освітніх компонентів.

Семестровий контроль – контрольні заходи, що встановлюють результати навчання здобувачів вищої освіти з освітніх компонентів (навчальна дисципліна, практика) в терміни й у формах (іспит / диференційований залік / залік), визначених навчальним планом, робочим навчальним планом освітньої програми спеціальності, спеціалізації.

2. Оформлення Індивідуального плану роботи аспіранта та порядок його виконання

2.1. Індивідуальний план роботи аспіранта є обов'язковим документом освітньої програми підготовки аспіранта, що розробляється на основі освітньо-наукової програми та навчального плану аспірантури і складається з індивідуального навчального плану та індивідуального плану наукової роботи, які погоджуються з науковим керівником, відділом науково-організаційної роботи та аспірантури, затверджуються ректором академії протягом двох місяців із дня зарахування здобувача до аспірантури.

Науковий керівник аспіранта здійснює наукове керівництво роботою над дисертацією: надає консультації щодо змісту і методології наукових досліджень аспіранта, контролює виконання індивідуального плану наукової роботи та індивідуального навчального плану аспіранта і відповідає перед вченою радою закладу вищої освіти за належне та своєчасне виконання обов'язків наукового керівника.

Аспірант протягом терміну навчання в аспірантурі зобов'язаний виконати всі вимоги освітньо-наукової програми, зокрема здобути теоретичні знання, уміння, навички та інші компетентності, достатні для розв'язання комплексних проблем у галузі професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності, оволодіти методологією наукової та педагогічної діяльності, а

також провести власне наукове дослідження, результати якого мають наукову новизну, теоретичне та/або практичне значення, та захистити дисертацію.

Аспіранти з метою забезпечення належного проведення наукових досліджень зобов'язані: виконувати індивідуальний план наукової роботи та систематично звітувати про хід його виконання на засіданні відповідної кафедри; за результатами звітів, відповідно до рішення кафедри, відділ науково-організаційної роботи та аспірантури виносить рекомендацію щодо атестування аспіранта на засіданні вченої ради Академії.

Аспіранти зобов'язані дотримуватися принципів академічної доброчесності, морально-етичних норм і стандартів поведінки дослідників у відповідній галузі, встановлених закладом вищої освіти.

2.2. Індивідуальний навчальний план аспіранта, окрім обов'язкових дисциплін, повинен містити перелік дисциплін за вибором аспіранта в обсязі, що становить не менш 25 відсотків загальної кількості кредитів ЄКТС. При цьому аспіранти мають право обирати навчальні дисципліни, що пропонуються для інших освітньо-наукових програм третього рівня вищої освіти і які пов'язані з тематикою дисертаційного дослідження, за погодженням із своїм науковим керівником.

Для оформлення індивідуального навчального плану необхідно ознайомитись на випусковій кафедрі:

- про повний перелік дисциплін, відповідно до навчального плану освітньої програми підготовки доктора філософії;
- про проведення процедури обрання аспірантами дисциплін вільного вибору;
- про проходження педагогічної практики аспірантами в установленому порядку, відповідно до навчального плану освітньої програми підготовки здобувача ступеня доктора філософії та Положення про педагогічну практику аспірантів в Академії.

2.3. Засвоєння аспірантами навчальних дисциплін може відбуватися на базі закладу вищої освіти, до якого зарахований аспірант, а також у рамках реалізації права на академічну мобільність – на базі інших закладів вищої освіти.

Вчена рада закладу вищої освіти має право прийняти рішення про визнання набутих аспірантом в інших закладах вищої освіти компетентностей з однієї чи декількох навчальних дисциплін (зарахувати кредити ЄКТС), обов'язкове здобуття яких передбачено освітньо-науковою програмою аспірантури.

2.4. Аспірант, який підтвердив рівень іншомовної компетентності, зокрема знання англійської мови дійсним сертифікатом тестів TOEFL, або

International English Language Testing System, або сертифікатом Cambridge English Language Assessment (не нижче рівня B2 Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти чи аналогічного рівня); німецької мови - дійсним сертифікатом TestDaF (не нижче рівня B2 Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти чи аналогічного рівня); французької мови - дійсним сертифікатом тесту DELF або DALF (не нижче рівня B2 Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти чи аналогічного рівня), має право: на зарахування відповідних кредитів, передбачених освітньо-науковою програмою аспірантури, як таких, що виконані в повному обсязі; на використання обсягу навчального навантаження, передбаченого для набуття мовних компетентностей, для здобуття інших компетентностей (за погодженням із науковим керівником).

2.5. Аспірант має право змінювати свій індивідуальний навчальний план за погодженням зі своїм науковим керівником у порядку, який затверджується вченою радою.

2.6. Усі аспіранти, незалежно від форми навчання, зобов'язані відвідувати аудиторні заняття і проходити всі форми поточного та підсумкового контролю, передбачені індивідуальним навчальним планом аспіранта та освітньо-науковою програмою підготовки в аспірантурі Академії.

2.7. Науковий компонент освітньо-наукової програми є невід'ємною частиною навчального плану аспірантури. Науковий компонент освітньо-наукової програми передбачає проведення власного наукового дослідження під керівництвом одного або двох наукових керівників та оформлення його результатів у вигляді дисертації. Дисертація на здобуття ступеня доктора філософії є самостійним розгорнутим дослідженням, що пропонує розв'язання актуального наукового завдання в певній галузі знань або на межі кількох галузей, результати якого становлять оригінальний внесок у суму знань відповідної галузі (галузей) та оприлюднені у відповідних публікаціях.

2.8. Індивідуальний план роботи аспіранта є обов'язковим до виконання здобувачем відповідного ступеня і використовується для оцінювання успішності запланованої наукової роботи. Невиконання Індивідуального плану роботи аспіранта або порушення термінів виконання індивідуального плану наукової роботи без поважних причин, передбачених законодавством, може бути підставою для ухвалення вченою радою закладу вищої освіти рішення про відрахування аспіранта.

2.9. Обов'язковою умовою допуску до публічного захисту наукових досягнень у формі дисертації є успішне виконання аспірантом його індивідуального навчального плану та індивідуального плану наукової роботи.

2.10. Здобуття вищої освіти ступеня доктора філософії поза аспірантурою передбачає повне та успішне виконання відповідної освітньо-наукової програми та навчального плану аспірантури зазначеного закладу вищої освіти, згідно із затвердженими в установленому порядку індивідуальним навчальним планом та індивідуальним планом наукової роботи прикріпленої особи та публічний захист дисертації у спеціалізованій вченій раді.

2.11. Індивідуальний план роботи аспіранта заповнюється ручкою. Заповнений відповідним чином Індивідуальний план роботи аспіранта зберігається в особовій справі аспіранта.